

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/785/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112226451
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4112226451.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a členov senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Borisa Minksa, v právnej veci žalobkyne: T. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. Q. XX, zastúpená: JUDr. Adriana Kerestešová, advokátka, so sídlom Štefánikova tr. 30, Nitra, proti žalovanej: A. J. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXXX/XX, R., o zaplatenie 3900 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 28. januára 2015 č.k. 12C/112/2014-58, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 2.900,- eur s 8,75% úrokom z omeškania ročne od 11.07.2012 do zaplatenia všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 48%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Nitra (súd prvej inštancie) rozsudkom zo dňa 28. januára 2015 č.k. 12C/112/2014-58 (napadnutý rozsudok) zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyni sumu 3.900 eur s 8,75 % - ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.900 eur od 11.7.2012 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa žalobou podanou dňa 9.8.2012 domáhala od žalovanej zaplatenia sumy 3.900 eur s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnila tým, že v septembri 2010 poskytla žalovanej pôžičku vo výške 6.000 eur, k vráteniu peňazí sa zaviazala do týždňa po poskytnutí sumy. K vráteniu pôžičky nedošlo, preto si vyžiadala od žalovanej čestné prehlásenie a poskytnutí pôžičky. Žalovaná vrátila sumu 2.600 eur, 100 eur a 400 eur. Následne uzatvorili dohodu o splatení dlžobnej sumy a dohodli sa ja na úroku vo výške 1000 eur. Dlžná suma je 2.900 eur a 1.000 eur úrok, spolu 3.900 eur.

3. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že na základe vykonaného dokazovania zistil, že žalobkyňa a žalovaná ústne uzavreli zmluvu o pôžičke, žalobkyňa uvádzala, že to bolo to v mesiaci september 2010. Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že to bolo v máji 2011. Na základe zmluvy o pôžičke žalobkyňa požičala žalovanej finančné prostriedky podľa jej tvrdenia v celkovej výške 6.000 eur, podľa tvrdenia žalovanej 5.000 eur. Písomnú zmluvu o pôžičke neuzatvárali. Bola medzi nimi dohodnutá lehota splatnosti pôžičky, podľa tvrdenia žalobkyne to bolo do jedného týždňa po poskytnutí pôžičky, pretože v tej dobe už mala mať žalovaná schválený úver, podľa tvrdenia žalovanej to bolo do troch mesiacov. Dňa 21.9.2010 žalobkyňa vybrala zo svojho účtu v Slovenskej sporiteľni hotovosť - sumu 5.000 eur, čo vyplýva z výpisu z účtu zo Slovenskej Sporiteľne, v Sporiteľni boli spolu so žalovanou, kde jej aj uvedenú sumu žalobkyňa odovzdala. Žalobkyňa pripravila text čestného prehlásenia, v ktorom je uvedené, že

žalovanej požičala sumu 6.000 eur, čo žalovaná podpísala. Následne pod text čestného prehlásenia bolo zapisované akú sumu žalovaná žalobkyni vrátila a kedy, dňa 8.6.2011 vrátila z pôžičky sumu 2.600 eur, záznam je podpísaný žalobkyňou, žalovanou a dcérou žalobkyne T. H., dňa X.X.XXXX vrátila sumu 100 eur a dňa 13.3.2012 vrátila sumu 400 eur, rovnako sú záznamy podpísané vyššie uvedenými osobami. Iné záznamy o vrátení peňazí sa v čestnom prehlásení nenachádzajú. Dňa 13.4.2012 bola spísaná Dohoda o splatení dlžobnej sumy, ktorá je podpísaná žalobkyňou, žalovanou a T. H.. V dohode je uvádzané, že žalovaná sa zaväzuje svoj zostatok dlhu vo výške 2.900 eur z celkového dlhu 6.000 eur splácať pravidelnými mesačnými splátkami po 500 eur počnúc mesiacom máj 2012 na účet žalobkyne. Za poskytnutú pôžičku a komplikácie, ktoré spôsobila nesplácaním pôžičky súhlasila žalovaná s úrokom vo výške 1.000 eur. Žalobkyňa výzvou zo dňa 18.6.2012 vyzvala žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy, poskytla jej lehotu na plnenie 7 dní od doručenia výzvy, výzva sa vrátila ako nedoručená právnej zástupkyňi žalobkyne dňa 10.7.2012. Žalovaná tvrdila, že vrátila žalobkyni celkove sumu 4.200 eur a to splátkami vo výške 2.600 eur, 600 eur a 2 x 500 eur a že je ochotná dlžných 1.800 eur vrátiť aj s úrokom.

4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 657, § 658 ods. 1, § 559 ods. 2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

5. Uviedol, že s poukazom na § 120 OSP (platnom v čase rozhodovania súdu prvej inštancie) je predmetné sporové konanie ovládané dispozičnou zásadou. Predmetom dokazovania sú v zásade tvrdenia účastníkov. Účastníci konania majú procesnú dôkaznú povinnosť, t.j. povinnosť uviesť dôkaz na preukázanie nimi tvrdených skutočností. Procesný dôsledok spojený s dôkaznou povinnosťou môže mať za následok neunesenie dôkazného bremena a v konečnom dôsledku môže byť návrh z tohto dôvodu zamietnutý. Dôkaznú povinnosť môže účastník splniť od začiatku konania, v návrhu, vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v návrhu a vo vyjadreniach.

6. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že medzi žalobkyňou a žalovanou boli uzatvorené dve ústne zmluvy o pôžičke, jedna na sumu 1.000 eur a druhá na sumu 5.000 eur, spolu si tak žalovaná požičala od žalobkyne sumu 6.000 eur, hoci požičanie sumy 1.000 eur žalovaná popierala a tvrdila, že si požičala len sumu 5.000 eur, jej tvrdenie súd považoval za nepravdivé a nedôveryhodné, pretože sama žalovaná dobrovoľne a bez nátlaku podpísala čestné prehlásenie, ktorým prehlásila, že si požičala sumu 6.000 eur a rovnako dobrovoľne a bez nátlaku podpísala aj Dohodu o splácaní dlžnej sumy zo dňa 13.4.2012, kde vyhlásila, že celkový dlh bol 6.000 eur. Takže súd z uvedených skutočností dospel k záveru a mal za preukázané, že žalobkyňa poskytla žalovanej pôžičku vo výške 6.000 eur, čo v konaní potvrdil aj vypočutý svedok S. H.. Pôžičky boli poskytnuté v mesiaci september 2010 a nie v máji 2011 podľa tvrdenia žalovanej, najskôr bola požičaná suma 1.000 eur a následne dňa 21.9.2010 suma 5.000 eur, ktorú v tento deň vybrala v hotovosti žalobkyňa zo svojho účtu a odovzdala v hotovosti priamo v Slovenskej sporiteľni žalovanej. Sama žalovaná podpísala aj v čestnom prehlásení, že peniaze jej boli požičané v septembri 2010. Termín vrátenia peňazí - sumy 6.000 eur bol dohodnutý do týždňa po poskytnutí sumy 5.000 eur, za nedôveryhodné súd prvej inštancie považoval vyjadrenia žalovanej, ktorá tvrdila, že peniaze mala vrátiť do troch mesiacov, pretože viaceré jej vyjadrenia sa ukázali ako nepravdivé a nepreukázané. Svedok sa k dohode ohľadne vrátenia peňazí nevedel vyjadriť. Listinnými dôkazmi žalobkyňa preukázala vrátenie sumy 3.100 eur, splátkami vo výške 2.600 eur, 100 eur a 400 eur uvedenými v čestnom prehlásení, podpísanými žalobkyňou, žalovanou a svedkyňou - dcérou žalobkyne. Žalovaná tvrdila, že žalobkyni vrátila sumu 4.200 eur. V tomto smere mal súd za to, že ohľadne svojho tvrdenia žalovaná neunesla dôkazné bremeno a nepreukázala žiadnymi hodnovernými dôkazmi a nad všetky pochybnosti skutočnosti, ktoré tvrdila, že žalobkyni vrátila sumu 4.200 eur. Jej tvrdenia boli rozporuplné a nedôveryhodné, žalovaná uvádzala, že vrátila sumu v splátkach po 2.600 eur, 600 eur a 2 x 500 eur, pričom vôbec vo svojich vyjadreniach neuvádzala vrátené sumy 100 eur a 400 eur uvádzané v čestnom prehlásení a ňou podpísané. Z uvedeného súd vyvodil záver, že z poskytnutej pôžičky 6.000 eur žalovaná vrátila sumu 3.100 eur a je dlžná ešte sumu 2.900 eur. Toto vyplýva aj z podpísanej dohody o splatení dlžnej sumy zo dňa 13.4.2012, pričom z tejto dohody vyplýva, že medzi žalobkyňou a žalovanou bol písomne dohodnutý aj úrok vo výške 1.000 eur, takže žalovaná je žalobkyni dlžná ešte sumu 3.900 eur. S poukazom na § 658 ods. 1 OZ je možné pri pôžičke dohodnúť úrok, pričom výška úroku závisí od dohody strán, nie je upravená žiadnym právnym predpisom, dohoda o výške úroku však nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi a nemôže ísť ani o úžeru. V danom prípade si účastníci konania dohodli úrok vo výške 1.000 eur, ktorý bol dohodnutý platne a súd ho nepovažoval za úžernický, ani v rozpore s dobrými mravmi, bol dohodnutý za problémy, ktoré žalovaná spôsobila tým, že nevrátila pôžičku v

dohodnutej lehote, navyše žalobkyňa peniaze potrebovala kvôli rekonštrukcii rodinného domu a situáciu riešila uzatvorením Zmluvy o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere zo dňa 13.7.2011.

7. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaná neunesla dôkazné bremeno a nepreukázala jednoznačne a bez pochybností vrátenie sumy 4.200 eur, preto zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyni sumu 3.900 eur a to sumu 2.900 eur titulom nevrátenej časti pôžičky a sumu 1.000 eur titulom dohodnutého úroku z pôžičky spolu s 8,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.900 eur, teda žalobkyňa si neuplatnila úrok z omeškania z úroku, ale len z pôžičky, pričom počiatok omeškania je deň nasledujúci po dni, kedy sa výzva na zaplatenie dlžnej sumy vrátila právnej zástupkyni žalobkyne a výška úroku z omeškania je v súlade s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z., podľa ktorého je výška úroku z omeškania zvýšená o 8 percentuálnych bodov ako určuje ECB, čo bolo v čase omeškania 0,75 %.

8. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 151 ods.3 OSP tak, že o trovách konania rozhodne samostatným uznesením až po právoplatnom rozhodnutí vo veci samej.

9. Proti uvedenému rozsudku podala odvolanie žalovaná, žiadala rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť, v prípade ak by odvolací súd pokladal jej odvolanie za nedôvodné, žiadala povoliť splácať dlžnú sumu v splátkach po 200 eur mesačne. Uviedla, že mala doklady o zobrať úverov na vyplatenie a doklad o zaslaný peňazí na zrušený účet žalobkyne, o čom ju ani neupozornila, sudkyňu zaujímal len dátum úverov. Ak boli jej svedectvá nepostačujúce, mohol byť vypočítaný manžel a syn ohľadne zaslania peňazí a ich odmietnutia. Svedectvo pána H. považuje za bezpredmetné, potvrdil len čo počul, nevedel ani kedy jej žalobkyňa poskytla peniaze. Uviedla, že pôžička od žalobkyne bola poskytnutá v máji 2011 a nie v septembri 21.09.2010. Strechu robili až cez prázdniny 2011, nebol dôvod požičať si peniaze o rok skôr. Možno žalobkyňa vybrala v tej dobe peniaze z účtu, ale nie pre jej potrebu. Predtým jej žalobkyňa žiadnu sumu vo výške 1000 eur neposkytla. Žalobkyňa nedodržala ústnu dohodu, ktorú urobili pri poskytnutí sumy 5000 eur. Vedela, že peniaze jej môže vrátiť až po 3 mesiacoch, súhlasila s tým, ale začala žiadať vrátenie po týždni, čím ich dostala do zložitej situácii. Prvú sumu jej vrátili dňa 8.6.2011 vo výške 2600 eur, následne do mesiaca z druhej pôžičky vyplatili žalobkyni sumu 600 eur dňa 27.6.2011. Pri prvej splátke jej dala žalobkyňa podpísať dohodu, že jej požičala 600 eur, vraj po poriadok, keď jej povedala, že jej žiadnych 1000 eur nepožičala, tak len mávla rukou. Nechcela sa hádať, aj keď sa dohodli, že to je bezúročné, aj tak by jej bola niečo dala.

10. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť podľa § 388 CSP.

11. Podľa § 388 Civilného sporového poriadku (účinného od 1.6.2016), odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

12. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

13. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

14. Teória procesného práva podmieňuje účastníka konania v spore unesením dvoch bremien. Ide jednak o bremeno tvrdiť skutočnosti, ktoré môžu prívodiť jeho úspech v spore a jednak bremeno tieto skutočnosti preukázať.

15. V čase rozhodnutia súdu prvej inštancie základnou normou upravujúcou bremeno tvrdenia a preukazovania bolo ust. § 120 ods. 1 veta prvá OSP, podľa ktorého sú účastníci povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Nový procesný predpis Civilný sporový poriadok upravuje toto procesné bremeno v ustanovení § 181.

16. Procesný predpis stanovuje dôkaznú povinnosť účastníkov v sporovom konaní, t. j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na účastníkoch konania. Účastníkovi, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i toho účastníka, ktorý síce navrhol dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení účastníkov. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť účastníka za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie účastníka nie je preukázané (v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé), ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre účastníka nepriaznivé rozhodnutie.

17. Aby účastník mohol splniť svoju zákonnú povinnosť, označiť potrebné dôkazy, musí predovšetkým splniť svoju povinnosť tvrdenia. Predpokladom dôkaznej povinnosti je tvrdenie skutočnosti účastníkom tzv. bremeno tvrdenia. Medzi povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou je úzka vzájomná väzba. Ak účastník nespĺní svoju povinnosť tvrdiť skutočnosti rozhodné z hľadiska hypotézy právnej normy, potom spravidla ani nemôže splniť dôkaznú povinnosť. Nesplnenie povinnosti tvrdenia, teda neunesenie bremena tvrdenia má za následok, že skutočnosť, ktorú účastník vôbec netvrdil a ktorá nevyšla inak v konaní najavo, spravidla nebude predmetom dokazovania. Ak ide o skutočnosť rozhodnú podľa hmotného práva, potom neunesenie bremena tvrdenia o tejto skutočnosti bude mať pre účastníka väčšinou za následok pre neho nepriaznivé rozhodnutie. Zákon účastníkom ukladá povinnosť tvrdiť všetky potrebné skutočnosti; potrebnosť, teda okruh rozhodujúcich skutočností je určovaný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov. Táto norma zásadne určuje jednak rozsah dôkazného bremena, t. j. okruh skutočností, ktoré musia byť ako rozhodné preukázané, jednak nositeľa dôkazného bremena.

18. Podľa § 657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

19. Podľa § 658 OZ, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky. Pri nepeňažnej pôžičke možno dojednať namiesto úrokov plnenie primeraného väčšieho množstva alebo vecí lepšej akosti, spravidla toho istého druhu.

20. Žalobkyňa tvrdila, že požičala žalovanej najprv sumu 1000 eur a následne sumu 5000 eur a preto podpísali čestné prehlásenie o tom, že dňa 27.9.2010 požičala žalovanej sumu 6000 eur. Pod textom čestného prehlásenia je uvedené, že žalovaná žalobkyni vrátila dňa 8.6.2011 sumu 2600 eur, dňa 2.3.2012 sumu 100 eur a dňa 13.3.2012 sumu 400 eur. Tieto zápisy sú podpísané aj žalovanou. Dňa 13.4.2012 žalobkyňa a žalovaná uzavreli dohodu o splatení dlžobnej sumy, z obsahu ktorej vyplýva, že žalovaná sa zaviazala splácať svoj zostatkový dlh vo výške 2900 eur z celkového dlhu 6000 eur mesačnými splátkami po 500 eur od mája 2012. Ďalej sa v dohode uvádza, že za poskytnutie pôžičky a spôsobené komplikácie žalovaná súhlasí s úrokom na celkovú sumu 6000 eur s úrokom = 1000 eur. Z tejto formulácie vyplýva, že celková suma, ktorú mala žalovaná žalobkyni vrátiť bola 6000 eur vrátane úroku, ktorý je zahrnutý v sume 6000 eur.

21. V konaní nebolo ničím preukázané, že by žalobkyňa požičala žalovanej sumu 6000 eur, ktorá mala pozostávať zo sumy 1000 eur a následne zo sumy 5000. Pôžičku v sume 5000 eur žalovaná nespochybnila. Žalobkyňa však žiadnym spôsobom nepreukázala, že by žalovanej najprv požičala sumu 1000 eur. V tomto smere neunesla dôkazné bremeno, ktoré bolo na nej.

22. Žalovaná v konaní tvrdila, že vrátila žalobkyni sumu 4200 eur. V konaní bolo preukázané iba vrátenie sumy 3100 eur zápsmi na čestnom prehlásení. Pokiaľ žalovaná tvrdila, že vrátila žalobkyni ešte aj sumu 1100 eur, dôkazné bremeno v tomto smere bolo na nej. Žalovaná žiadnym spôsobom nepreukázala toto svoje tvrdenie a teda ani ona neunesla svoje dôkazné bremeno.

23. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že z tvrdení žalobkyne a žalovanej, ktoré prezentovali v konaní boli preukázané iba vyššie uvedené skutočnosti a preto nárok žalobkyne je dôvodný iba čo do sumy 2900 eur s príslušenstvom. Vzhľadom k tomu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil a vzhľadom na omeškanie žalovanej s plnením priznal žalobkyni

i úrok z omeškania od 11.7.2012, keďže sa ohľadne výšky a počiatku úroku z omeškania stotožnil s dôvodmi súdu prvej inštancie. Žalovaná žiadala umožniť zaplatiť priznanú sumu v splátkach. Odvolací súd neakceptoval jej žiadosť, pretože neuviedla svoje majetkové pomery, ani ich nedokladovala a najmä z toho dôvodu, že žalovaná v konaní uznávala dlh 1800 eur, mala možnosť uvedenú sumu postupne žalobkyni splácať, neuhradila však žiadnu čiastku.

24. Keďže odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil, rozhodol o trovách celého konania v zmysle § 262 CSP tak, že žalobkyni priznal nárok na náhradu trov v rozsahu 48 %. Vychádzal z toho, že predmetom konania potom bola suma 3900 eur, žalobkyňa bola úspešná v časti priznanej sumy 2900 eur a neúspešná v časti sumy 1000 eur. Teda úspech žalobkyne vo vzťahu k predmetu konania je 74 % a neúspech 26 % (to je úspech žalovanej). Žalobkyňa bola potom úspešná v konaní iba v rozsahu 48 % (74 - 26) a preto má nárok na náhradu trov konania iba v rozsahu 48 % z celkových trov konania. Výšku trov konania vyčíslil súd prvej inštancie samostatným uznesením.

25. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).